

Balla György 1977-ben végzett a Debreceni Orvostudományi Egyetemen, és ekkor indult gyógyító-tudományos munkája a Gyermekklinikán.

Igen hamar az újszülöttek érbetegségei keltették fel szűkebb értelemben vett klinikai- és tudományos érdeklődését, melynek fő motiváló ereje az a kettősség volt, amit már a hetvenes évek elején tudtunk az oxigénről, egyrésztől áldás, másrésztől átok. Áldás, mert nélküle nincs élet, hiszen a koraszülöttek legfontosabb kezelésének eszköze az emelt mennyiségben adott oxigén terápia. Átok, mert az oxigén terápia érkárosodáson keresztül akár vakságot is okozhat.

Tudományos munkája Fogarty ösztöndíj támogatásával a Minnesotai Egyetemen Harry S. Jacob csoportjában folytatódott, ahol az oxigéntoxicitás elleni védelmi rendszert fedezte fel testvérével, Balla Józseffel együtt. Munkatársai közül számosan szereztek orvostudomány kandidátusa, PhD és MTA doktora fokozatot a vaszkuláris biológia területén.

Balla György professzor a Debreceni Egyetem Gyermekklinikájának igazgatója, az első magyar Neonatológiai Tanszék megalapítója, a Magyar Perinatológiai Társaság volt elnöke, az Európai Perinatológiai Társaság volt alelnöke, az Egészségügyi Szakmai Kollégium Csecsemő- és Gyermekgyógyászati Tagozatának elnöke.

A Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, Széchenyi-díjas, Debrecen Város Díszpolgára.

